halil ibrahim polat sonrası yaz

HOMEROS İKİNCİLİK ÖDÜLÜ 2011

halil ibrahim polat *sonrası yaz*

granada şiir

nitelikli okurun kitaplığı...

GRANADA YAYINLARI
İstanbul 2012
granadakitap.com

SONRASI YAZ

Halil İbrahim Polat

GRANADA YAYINLARI | 12
Şiir Dizisi | 03

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
V. Hüseyin Kaya

ŞİİR DİZİSİ EDİTÖRÜ
Hilmi Yavuz

KAPAK TASARIM
Cem Günübek

GRAFİK TASARIM
Burhan Maden

I. BASKI
Mayıs 2012, İstanbul

ISBN
978-605-4643-11-0

GRANADA YAYINLARI
Seyitömer Mah. Kızılelma Cad.
Sevinç Apt. No: 26, Kat: 2 Daire: 8
Fındıkzade-Fatih-İSTANBUL

granadakitap.com
bilgi@granadakitap.com
facebook.com/granada.yayinlari
twitter.com/GranadaKitap

BASKI VE CİLT
Ege Basım
Esatpaşa Mah. Ziyapaşa Cad. No: 4
Ataşehir/İstanbul
Tel: 0216 472 84 05 / 0216 470 44 70

YAYIN HAKLARI
© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak
Granada Yayınları'na aittir.
İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

SONRASI YAZ

HALİL İBRAHİM POLAT

granada

HALİL İBRAHİM POLAT

1981 yılında Ağrı'da doğdu. İnşaat Mühendisi.

Yıldız Teknik Üniversitesi, Mimarlık anabilim dalında doktora yapıyor.

Şiir, deneme ve poetik metinleri; Varlık, Akatalpa, Dize, Hece, Dergah, Sincan İstasyonu, Eliz, Mühür, Habis, Onaltıkırkbeş, Arkadaş, Papirüs gibi birçok dergide yayımlandı.

"Uzak Su" adlı şiir dosyası 2010 Yaşar Nabi Nayır Şiir Ödülü'ne değer görüldü ve Varlık Yayınları tarafından aynı isimle kitaplaştırıldı. "Sonrası Yaz" isimli şiir dosyası ile 2011 Homeros Arif Damar Şiir Ödülü'nde ikincilik derecesi aldı.

Üsküdar- Beyoğlu-Fatih arasında ömür sürüyor.

yaz'ımın kadınlarına...

ben şiiri bir yaz gününden öğrendim
ve aşklar o ilk şiirden arta kalandı…

Hilmi Yavuz

İLK YAZ

tanrım, tam zamanı. ne görkemliydi yaz.
düşsün günışığına gölgen
ve rüzgâr okşasın çayırları

Rainer Marie Rilke

aşk yaz içindir

yeryüzüne söylediğimdir

gecenin ardına benzeyen kayalıklarda
usulca soyunan kadınların beklediğidir

tutkuyla esen rüzgarın getirdiği
o şarkılar, berrak günlerin alacasında
grek kızlarının eteklerini süpüren tenhada
akreplerin sağalttığı patikaları kısan
kalbim elem kalyonuna vezindir

nehir boylarını çizen şehirlerde
tenimle cenk eden melikelerin
böğrüme çizdiği fayların çalkantısında
ne kadar şahmeran olsam da
unutamadığımı söylemek içindir, aşk
yaz içindir

göğsümü tırpanlayan dalgalarda
bir vandal gibi dövdüğüm akıntıları
ve tayfaların artık uğramadığı limanları
yazmak içindir

içime koştuğum doru atı
uzak ülkelere anlatmak içindir

aşk
yaz içindir...

düşbaskısı

sana bir çıkmazı yürümek için geliyorum
sokaklar ki taşların ruhunu konuşur
yüzüme diktiğin alfabeyi susuyorum
gök düşebilir, deniz eskiyebilir
bir ayracın ayırdığı ömrümü anlatmak için
sessizliğe uçuyorum gibi geliyorum
kalbimin ustalığında!

belki omuzlarından öpüyorum
galata'da bir bayram sabahı tenin
sana bir martı dokunabilir
uykuya yatan vapurların güvertesinden
uzak bir kıyının yolcusuna benziyorum

sana düşbaskısı yaramla geliyorum
bunu da yazmalısın ellerine
dünyaya kral olmak için geliyorum
gece eğiliyor üstümüze
ortancalar arasında yürümek için geliyorum

sende bir unutuşu unutmak için geliyorum
bu şehre bakarken titremem ondan

denizin sokakları

sizinle epeydir karşılaşmadık
bir yaz ikindisinde erguvanlar açıyordu
beraber indiğimiz denizin sokaklarına
yoktu halimiz aşkı konuşmaya
küs kuşların kuyruğunda mavi lekeler
her şeyi unuttuk tenha bir suça

sizinle epeydir konuşmadık
ne yapsak da durmadı hayatın çizgileri
kimse kalmadı kalbinde taşısın bizi
her şey bir başlangıçtı yürümek beraber
yanağınızı sürdüğünüz bu şehir
yanında küçüldüğümüz yüksek duvarlar
her şey bir başlangıçtı gitmesi de insanın
uykuya yatan sonsuzluk

sizinle epeydir gülüşmedik
eteğinizi dolduruyordu hınzır bir rüzgâr
gövdemizi saran yılların iniltisi
bir köşeden sessizce izliyordu ahşap evler bizi
gömleğinize iliklenmiş gibi ellerim
siz karıştığım sıcak damlaların döküldüğü çimenler
gibiydiniz, nasılda sevincime iliştiniz
siz kokusu hep burnumda evimdiniz

sizinle epeydir karşılaşmadık
her şey bir başlangıçtı bitmesi de bir aşkın
gelmedi yaz bir daha gelmediniz
öpüştüğümüz o denizin sokaklarına

mykene

ölü kentlere gömdük şairleri

düşe diş geçiren günahlar verildi
sokaklara berkitilen yalnızlığa açılıyor kapıları

kırık yontulara bırakılan o yolculukta
taşları üst üste diziyor lir
kimse bilmiyor neden ağlıyor şair
ateş böceklerini ısıtan akşamın telinde
zambağın gövdesine tutunuyor çocuklar
kimse kabullenmeyince acıya ve toprağa
mısranın şifasına meyletti şair

söz ve zamana filizlenen şiir
doğuyorsun

üsküdar'da sabah

kelimeler yüzümü giyiyor
bugün de hüzne uyanıyor üsküdar

telaşını hiç anlamadım kaçan vapurların
koynunda yakalanmış gibi çapkın bir deniz
şiirin cenin sancısı

gövdeme kurulan şehir esnediğinde
dünyaya tutkunluğum azıyor

yazıyor gözlerinde yarım bırakılmış
gibi bir aşk yaşıyor

kiraz çiçekleri

hep anımsayacağım o kiraz çiçeklerini
rüzgarın duldasına ellerini koymuş
ellerinin yaz özlemi

aşkın dolgun göğüslerine kanan şiirim
dokunsam
denizin med hali

hep anımsayacağım
galibarda göğe kuğuruyor yaz

yaz
ellerinde şairin kalbi...

öpüşmekyuva

bir kuş konar dudağına

öpüşmek
sevgilimin
soluğuna
yuva

napoli

yağmur düşüme yağdı
napoli'de seni özlemek daha zor değil

göğe zincirliyorum zamanı
delişmen heveslerimi
yazlar ki taflan dudaklı

kaç bin yıl yaşadım bilemezsin
nehirlerin yıkadığı ve görmediği

toygarlar uçuşur
tambur sesi harelenir
soyunuyorum kendimden
ve karışıyorum senden kalanlara

seni özlemek napoli'de daha zor değil
kendimden geçmem daha zor değil

uzak bir kasabasında napoli'nin
yüzünü çiziyorum toprağa
seni dirilten hayâli öpüyorum

fesleğen kokuyor deniz
karışıyorum yalnızlığa
dizeler uçuyor kovanından

yağmur düşüme yağdı
napoli'de özlemek seni daha zor değil

kül

ah senin gitmen
kimin kalması?

BOHEMYA'Z

anımsa bizim unutulmuş bir yazımız vardı
kıyısından çocukların dokunarak geçtiği

Haydar Ergülen

hayat

kum düşmekten yoruldu
saati çevirdiğim bu tiyatroda

kıskaç

pencere arkasından bakan kadınlar
perdelerini soyunurlar sokakların
nemli ve serin karşılığı olan günahları

yoktur kocaları, gülleri yoktur
üzerinde gezinsin elleri

anlatmazlar kimseye meleklerin kırbacını
fışkırdığında reçineler azabın üzerine
anlatmazlar şehvetin çevirdiği çıkrığı

canavarlar boynu bükük yürür caddelerde
sürgün ayaklarına dolanan zift bulaşığı gece
yoktur korkuları şeytanın haz iksirinden
ısırır göğü ay, aralanır bulutlar
perdeler aralanır

yoktur buğusundan başka pencerelerin öptüğü göğüsleri
ve rüzgarın kanadında o turunç yüzleri
hiç aldırmazlar kur yapan prenslere
saltanat sürer çünkü kahverengi gözleri

pencere arkasından bakan kadınlar
gizli aşığıdırlar gecelerin
sarkıtları kıskacına alırlar

uykuda bir deniz

I.

ne zaman kılıcımı çeksem karanlığa
yanına kıyılanırım bir kin gibi
geceyi şehvete uyandırırım
ah bir örtse üstümüzü gök
nasıl da tetiğe sarılırım

II.

avcumun ırıplarında çırpınıyor göğsün
geminin pruvasında kaldığımız yerde
çengiler gibi dalgalıydı okyanus

o günden bu yana denizkadın, ben
kıvrımlarını hayaline çizen batlamyus

III.

tenine sürten kayık usulca
uykuda bir deniz şarkısını söylüyor
kurnaz bir yıldız göğün ışığında
yırtık cesedimin ağzını dikiyor

gölgem de yok kendimi benzeteceğim
dünyanın uzak ucunda sevdiğim
duraksız bir ateşin ağzında soyunuyor

IV.

sevişirken aklıma gelmedi, ölsem gelir mi?

denizkadın!
sen doğurdun bu şiirleri

yalnızlık, şimdi...

vazgeçiyorum kendimi kutsadığım kendimden
adımlarımın altından yükseliyor korku dağları
bu şarkıyı daha önce de duymuştum
sus tekinsizliğinde sokakları

alnımdaki kurdeleyi kesiyor zaman
boşluğu kuşanınca uzağında olan
sanki bir el dolanınca gizimin öfkesine
gözbebeğime biriken magma kusacak

bir sebebi yok biliyorum biten aşkların
yazdan önce gelse de baharın telaşını
kendimden uzak tuttuğum ölümün kıvrak dansını

bilemedim bende biriken kraterin bir gün taşacağını
yukarıdan uzatılan ipin kopacağını

her gün bu saatte çalan telefon
beynimin zikzaklarına benziyor

siz bütün ürpertilerim, tamam!
unuturum kalbimin dakik gürültüsünü

prinkopo

düş bir yelkenli yüzüyor prinkopo'da

kum tanelerinin ayarttığı parmaklarımın
tenine uzanan hevesi yıllar

çırılçıplak deniz yürüyor aramızdan

güz dönümü nasılsa unutulur
kuğuran güvercin kanadına yaslı öpüşlerimiz

göğe kulak veren yüzümün yangını
şiire duruyor, güherçile yanağına

uzak bir hıçkırık boğuluyor

yokuş

sana bir düş kovuğu yaptım
kent sancısını kusma hevesinde

durduruyorum son tramvayı ölümünden
ıssızlığı boğazlıyorum

geceyi bastığında uyku
yürümeyi unutuyor zaman
barbar istilasında masallar
tamam, bu da kalbimin suçu

sözcükler ki içinden doğduğum kuytu
aşkın eskizlerini çiziyorum, uçuruyorum boşluğa
yokluk sandığım şu sfenks yutuşu

seni seviyorum deme bir avuntuya
sevgilim,
yokuşu çıkmak da yoruyor yokuşu

aşk geçer

I.

ben bir şiire dokunduğumda
ellerindir bilirim o güzel büyücü

içimde yıllanan nedir bu nedir?
ağzının balına düştü ağzım

beni bıraktığın yerdeki zaman
boynunu karanlığın salıncağına asıyor

balkona astığımız iniltileri
göğün beline dolayan nedir?

ben bir şiire yürüdüğümde
kalbimdir bilirim o kanayan yüzücü

II.

ben gittiğimde bu esrik şehri
uzansam o gecenin sonunu yazsam

pembe sabahlığını mutluluk saysam
uyusam o uzun yolu uyusam

artık üstüme düşmese zaman
koşmasam gençliğime doğru koşmasam

III.

kimse bir şey bulmasın hazirana
aşk geçer, aşk geçer dudaklarında

heyamola

deniz yürür
bu vakit

kalbim
heyamola...

bohemya'z

bana öyle sarılma
yaz kısalmış gibi

DÜŞE YAZ

portakal kokusundan bir yaz
dünyadan anımsadığım

A. Barış Ağır

roman kaçağı

bohem bir atlasın istanbul'u
kalbimi bıraktığım yer

bir deli zamana iniyor gençliğin rıhtları
galata köprüsü, kabataş kahvecisi
dudakların muhteris bir cumartesi

"gidelim" dediğin yerden kalkan tren
deniz rengine bürünen gözünün telaşında

nefesin güzçiğdemi, ağzın lirin sesi
bu romandan kaçalım artık
kalbimin bohem şiiri

sitare

kol kola gelip geçen bir mevsim gibidir
baharı yaşamayan kentlerde aşk

sana mesafeler çok çok özlemdir
bir kozaya iki kelebek

papatya topluyorsun sitare
çöl yüreği bahçelerimden

bilinç kaybına uğruyor zaman
senin mehabetli sabahlarına

gözümün önünden gitmiyor hiç
soba önünde terli yüzü babaannemin
patlayan mısır kokusu bekleyişleri
ve dudak kıvrımından çaldığım gece lambam

sen gülerken sitare
kırık ve hatırlanmayan şiir dizeleridir aşk

sitare bildim
bu elemler geçicidir bak!
sana kalmasın ahım
gönlümün cümbüşüdür yünden ördüğüm hayaller
içtiğim kahvenin tortusu

üşüme sen diyedir
kirpiler kıvrılırken içlerine
sanırsam oyun peşindeyken bir çocuğun

asude baharlar kalır hey!
kirpiklerim uzanırken yollarına
sitare demem
dönüşü bir şey'e benzemez gidenlerin...

düşe yaz

küle bırakılır mı aşk?
gülün merhametine

yüzün yüzüme benziyor

istanbul sokakları adım başı
sevda akisleri
mandolin sesleri

hey canım!
düşe yazıyor aşkımız

düşyazıyor...

özlemkuşu

sevgilim

ada vapuru saçların sarılıyor düşüme
düşüm
özlemkuşu...

şehir

şehirler terk eder aşkı
şehirler
her sokağı anı cümbüşü
doğuştan yaşlı, esrarengiz, bekleyiş berduşu
günü akşamın koynunda unutan puhu kuşu
esmer ekmek, duraksız hüzün, kapı vuruşu

şehirler terk eder aşkı
şehirler

susma!
terk eder istanbul' u
annem bakışlı bekleyişler

park halinde aşk

istanbul'da park halinde aşklar

kim demiş?
incinince yeniden başlar!

divan yolu

yaşamak ne mühim anlamadım yasef
tufan koptu sanılır tek girdaba düştü nuh
susku dönme dolap, hece hece imtihan
kalp dinamit, yazgı mızrak, âdem'e kondu ucu

yüzüne vurduğun tırnak, geçer izi sonunda
sonunda divan yolu'nun laleli'ye çıkar yolu!

voltran'ı da oluşturamadık tüh birleştikçe dağıldık
dağıldıkça azaldı tespihin taneleri
kalp gözü, iç gözü, sokak anasının gözü
vakit azmış, ihale varmış, karun'a gider sonu

hünkar mahfili sayarız nargile içimliği bir yeri
açılırken söz: foucault, farabi, fellini

nerden bilecektim tüyü bitmemiş sözün sayrılığını
nemiz kalmış hadi boş ver, sür ıslatalım son yongayı

kıvrıl da gidelim yasef anlat hikayeler birer birer
son vapur kaçınca üsküdar'ın başlar bende keder

kaçak

yaşamak yoktan bir uğraş
sahte inziva

şehir zifaf döşek
uykusuz baykuş gölgesi

maviş göğün edası unuturum
pencereler açılırsa denize ancak
ömür film şeridi bir salıncak

sımsıcak kırbaç sokağı keser
yunduğum nefes ve ayak sesi
tak tak kuytuluk
kan damarda donar
parkası sürünür evsizlerin
yokuşarak

ıslak ölüm karinesi kılığında gece
istanbul aynı
toprak ve ızdırap

bir çingene kantocusu sürür
ayak izlerimi kaçak

giderayak
giderayak
giderayak

düello

göğünü açtım

öyle sıcaktı avuçlarım
nisandı

karanlık aydınlığa çaldı
beyaz kırmızıya...

şair şehir

şehrin ölümü benzer şairine

karanlığı yazabilir misin bana?
ey ışıklar şehri

GÜZE YAZ

geri döndük güze, yazmaktan
yorulduğumuz bir defter gibi kaldı yaz

Yorgo Seferis

yaz kızı

alaycı güneşi bulutlara sormalı
içimdeki kuleye boy gösterir günebakan

yaklaş
ağzımızı uçuruma açmadan
doyuralım kanatsızlığı

ellerim volkanı susabilir mi?
yarılan aralık sensin

gece şafağa buruşmadan
o çetin karanlığa düşelim yazı

gülgüne reva mı öfke?
aynanın kursağına doluyor
tuz, kana kan

buluşalım ölüler gam yapmadan
yaz kızı...

fresk

öyle kolayına gidemezsin rânâ
gümüşü lehimleyen parmaklarımdan
kopardığın imadır aşk

gençliğimiz bir bakır denklem
sessizliğe kapanmış arka odalarda
kakülüne ağıyordu göğün kumpası
tırnağın ömrümün aynalarında

belinde kurulan şehrin şarkısı
fesleğen ve kalbimin hummasıdır

öyle kolayına gidemezsin rânâ
pötikare kanepelere serdiğimiz dünya
nazlı harfleri koynuna sokuyorum
binlerce fresk izleği tenin, binlerce nehir

öyle kolayına gidemezsin rânâ
bu ömrü beraber eşeledik

turuncu göğün ürpertisi

oylum kelebeğim
yanağıma duran çiçeğim
yağmura seni sorduğum o akşam
deniz ömrünü tamamlıyordu

ellerime unuttuğum uçurumları
saymıyorum nisandan
boşluğu yüzüme yakıştıran ayrılıkları
saymıyorum uykulu rüzgarları
istasyonların büyüttüğü korkuları

sokaklar seni anlatıyor dediklerinde
günlerce kaçtım gökyüzünden

aşk ve gece unutmaz
her şeyi unutur dediklerinde zaman

dans et ve dön ateşine
turuncu göğün ürpertisi
kelebeğim
üşüme...

ayrık otu

ayrık otlarına şiir yazarım
parmaklarıma yeşerir dikenleri!

ah siz yok musunuz?

kadınlarım...

yaprağın küsü

konuş bizi

yaprağın küsü ağaca
ağla ve arın
çığlıklar konacağım
vuslat iniltileri ömür

konuş eylül
güz yalnız seni mi yürür?

nana

I.

saklardık
koyu bir utkuya seslerimizi

düş kuruları avuçlarımızda
talan ve yalan
ah nana! sezdim yitliği

yağmurdan da düşer kir
uslanma!
hüzün ganimet ömre
bul aşkını...

II.

yalnızdık
kendini arar sevi

söz kanar dudaklarımızda
gece baldıran
seneler silmedi bak kesiği

uzatır yanağını şiir
ve neruda
örtünür buz gibi kalbe
sarıl aşkını...

III.

susardık
nana, derim kederi

düşer hisli kitaplarda
gönenç bir fotoğraf alnın
saçar sayfalar kasveti

nana bak koşar
mazi unutuşa
geçer gider, deme!
konuş aşkını...

IV.

kayıptık
nana kaç zaman

bitmez derdin
...

bağır aşkını...

şarkı

tenimde bir köle ayaklanıyor

kadın
şarkılar
şarkılar

dünyanın...

istanbul'a sone

sonbaharda aşk istanbul giyer
ağaran göğe küllerini sürelim
ey ruhumun hiyeroglifi dizelerim
avuttuğum ejderha kıvrımına iner

yıkıntılar içinde ne'se bir ressamın fırçası
şairin sandukasında ki şiirdir yüzün
galata'dan geçer gider boyunbağım kâkülün
gibi göğsüne sürdüğün erguvan yası

hiç kırpmadım gözümü gökyüzünde
kırlangıç mevsimi, nar meseli ve istiare
sağaltılan zamanın kirpiği donar

uslu bir martıya öykünüyorum
eminönü vapuru gibi kalbime gidiyorum
belki her şey o zaman aşk gibi kopar

aşk boşluk bırakır

öncesi yok
sonrası...

bir öpüşmek girdi aramıza
taşkın bir han önü beyoğlu'nun
kelimeleri ve kederi unutmuş günahın sofrasında
portakal bahçelerine izinsiz kıvrılan yılan
sonrası, sonra yazılacak bir şiir girdi aramıza

kalbinde derzlere ihtiyacı var
aşk boşluk bırakır

korkma! bu silah sesleri, fellah çığlıkları
kantocu kadınların zorbalığı
sesin bir şehrayin akşamı kasımpaşa'nın
bir sokak daha kaybolsak olacak
mızıkadan olma çocuklar tutacak yolumuzu
haliç'e ellerinden kurulacak yok bir göğün saltanatı

suçun geldiği yerden çizdiğim o terli yolu unut
parmaklarıma sardığın asmayı unut
ağzıma kadar gelen cenneti nasıl yutuyorsam
kızgın külleri unut, geceyi, bir de tezer'i

ağustos böcekleri yürüyor rapunzelin ilmeklediği köprülere
yüzyıllar bağlarız üzüm hevenklerine
fenerbalıklarına gecelenir deniz
kime kalacak sanki istanbul?
bu bahar için fazla iyiyiz

öncesi yok
sonrası...

bir öpüşmek girdi aramıza
romans merdivenlerden düşüyorduk ki
kıtalar yürüdük
uçkun dudaklarında...

AŞK YAZ

bir güneşlenmek yeri!.. deniz. uzak anımsamalar!...
haziran bu yıl da geç gelecek, biliyorum

Turgut Uyar

ardillo

oğlum
yağmurun sahibinden göğsüme iliştirilmiş nefes

içimi sıyıran tren cennetin kapısına dayanır
bir ozana yakışır çiğnemek ebedi yalnızlığı

oğlum
yüzüme yakışan mektuba karılan ses

pencereler beklemişse asmayı sendendir
deniz görünmüşse, birdenbire konuşmuşsa rüzgâr
sarmaşıklar yürümüşse duvarları
dönüş yolundaysa gurbetten kırlangıçlar
akşama özlem şiiri düşmüşse sendendir
annenin ellerinde açmış bir begonya
sendendir mavi rüyaları yüzen vapur

ben şairliği senden çaldım bir zaman uykudaydın
öyle uzak gibi bir sağanakta
öyle yakın şifanın gönderildiği kitapta
babanın avuçlarına bırakılmış bir tragedya
dilsiz bir çobanın ıslığı, susuz koyaklarda
bir güz sonatı nihayetinde, mesela kalküta'da

oğlum
şiir yalvaçlarının avuçlarıma düşürdüğü prens

semenderleri kuşatan da şairin kalbidir
martıları uçuranda, yaban çileklerini saçanda
yıldızları aramıza yuvarladığında annen
sana sarılmanın yolumu uzattığını anladım
sırtını denize dayayan şehirlerin keyfinde
ard'arda yürüyen mevsimlerin kadim dostluğunu
su kuşlarının ebedi muştusunu anladım

yazın geldiğini söylediğin o gün
zaman gibi bir şey takıldı kalbime
şimdi ağustos neyin *imge*si, aşk neyin?
sende canlanan canımdır

oğlum
yolculuğun sonunu alınyazıma bitiştiren valens

davut

"tâ hâ
biz kur'an'ı, sana mutsuz olasın diye indirmedik"

bunu sen istemedin davut
mavi göğü yaran sisin ardına düşmeyi
yaklaşan yangını sustuğumuz geceler gibi
defteri uzatanlar gül'sün diye yüzümüze
acıyı soluduk davut, zehri kanımıza boğduk

sana uçurumu doğurdular
nasılsa açmayacak çiçeklerin şehrinde
kurumuş taşlıçay'ı gösterdiğim gibi
bir daha yüzmeyecek çocukların gülüşü

uyandırıldık davut ağrı'nın ortasına
biz böyle yazmamıştık oysa o şiiri
geçimsiz bir kaderi yudumlayadurduk

akşamın hörgücü dolanınca boynuna
yanaşan o gemiye benzedi ellerimiz
sağ eliyle dünyanın karnını yoklayan yavruna
çiçekten payitaht kurulacak davut

ısrarla yaşama sarılacak anneyi bırak!
bizim içimizde hiç karanlık yürümedi davut

koynuna cenneti al, başını uzatsa da ölüm
sen inançlı adamsın davut
kalbini allah'a tut.

annem

iki şey derdi annem
aşk ve dua

düğüme akınca gözyaşı
kollarına yığılır hayat
güneş gecenin uğraşı

dua konuşur annem
aşkla
karışırım tanrı'ya

yılan
rüya yurdumdan kovulur
un telaşına gülümsediğinde ekmeğin

rıhtlara yuvarlanan çocuğun
yarasına kapanır, aşk
duanın yakaran elleri

iki şey derdi
aşk yaşadıkça
uykusuz kalır dua

dedemin elleri

ne zaman çay bardağını yanağıma sürsem
dedemin elleri olur

haziran tazesi

gökyüzünü sıyırabilirdim

anne!
zamanı zincire vuramayız

ölüm kırlara çıkmış
ürküttüm

ellerine üşüyen toprağa
ne zaman konacaktım?

terini siliyor güneş
gençlik ülkesine ölüm taşıyor

tarlakuşlarına robinson mu bakıyor?

kaftan böcekleri düşüyor gözlerime
işte bu urbadan hepsi
bu romanesk ömrüm

doğurduğuna inanmak gibi
bir kardeleni...

ek beni
haziran tazesi toprağına köyümün...

yusuf

ay ve güneş o rüyayı uyudu

bir gize sakladığında elleri
gece duaya kabul oldu
kuyu

çöle uyanan sesi
tanıdık bir yolcuya yordu

aşk bağrına düştü
kalp sustu
kuyu

ay alnına sürdü göğü
güneş doğmaya yattı

şehre varınca kralı
tahtına kuruldu
kuyu

öleyaz

ey hiç eskimeyen zaman
pazarlığa oturmadı seninle peygamber

ölüler ilk gecesini kiminle geçirirler?

zaman kasrı

I.

varlık ve söz

şair! uyan
düşünce sığınağı uykundan

konuş!
çölde ses ol, gönül bereketi

mitolojik bir evren mi dedin?
kendin olabildiğine tanrı
hem kahraman hem ateş hırsızı

şair!
söz, kaç filozof alt eder?
yokluğun inkarını

II.

kendime en uzak koyarın
kim söylerse belâgat
söz orada gömüt

III.

şair!
"söz" dedin
kabullenmedin ölüm bir ölümsüze

IV.

akıl aşınmasına mı uğrarsın?
söz uçar, dünya titrer
ölüm, zaman kasrı

V.

varlık ve söz

bir garip giz

konuş şair!
kim istemez
*göğün durağı*nda sözün aksini

şihira

tanrım
bana susmayı konuş

SONRASI YAZ

ben bu sözcüklerden sonsuz bir bilezik yapıyorum
üzüm gibi ak ve yumuşak ellerin için

Pablo Neruda

sonrası yaz

gibi özlüyorum gök şarkısı tenini
harflerin tahammülüne sığınıyorum
hangimizin kederi bu durduğum istasyon?
kalbim ki graben dehlizi

bir kalyon nasıl unutur gitmeyi, bir çivi kazıyı
yırtık uçlarında anlattığım o yokluk seyrini
yine ben gelecekmişim mevsimlerin üstüne
soğuk çay, üzgün kedi, bulanık kalem ucu
biliyorum sondan başa yazdığım bu şiiri

madem ki yoksun şimdi ve seferlerde uzuyor
ellerimi kapatıyorum o hazin maskenin suratına
madem ki yoksun ve silinmiş ulaklara çizilen yol
beklerim sonumu, yarılan günün şafağına
perdeye düşen bıçağın titrediği yumruk gibi

sonrası yaz
gibi bırakıyorum ellerini
tuvale sürdüğün öpücüğün kırbacı
dudağımın kıyısına biriken şaraptır
usulca uykuma saklanıyor viyola sesi

ben, yeri ve göğü şölene çeviren ozan
yaprağın düşünü saksıya büyüten nadan
nasıl olsa bir gün kucağında bulundum vadedilenin
daldırıp parmağımı geçmişin hevengine
sonrası yaz'dı, duyuruldum.

kalabalığa bırakılan elimin gölgesinden
hazineler kaçırdı haramiler
kitap, gölün dinginliğine kapandı
ormanı öten söğüt bülbülü koştu sesime
karanlığın kuytusuna düşen meteordan
zeytin ağacının gövdesine buruldum

sonrası yaz
gibi sessizliğe kapattım seni
flütümden akan nağmeye çoğalttım

sen sevince şiirin kalbi büyüyor
bir akşam yürüyoruz gibi floransa'da
mürekkebin kağıda kapandığı o günler değil
fesleğenin kuğuyu andığı o günler değil
sonsuzluğa bitişen arzunun kanında
boşluğun kendini ördüğü yırtıktan
sonrası yaz gibi fışkırıyorum

tabureleri uyuklayan kır kahvelerinde
gün üflüyor neye, inceliyor beklemek
sana o haziranı unutmadığımı söyleyecektim
sarışın rüzgarın yüzünü sildiği kıskanma ülkesinden
biraz daha yağmur ve gökkuşağı, iyi edebilir
ağzımı unutan şarkıların kaldığı yerden

yaz ve kalbin zamiri, seni giyindim
pire'ye demir atan bir geminin güvertesinde
alınyazımın suskunluğunu karmadan ufuk çizgisine
lirin sesini duydum, seni duydum

sen miydin omuzlarını yeryüzüne kapatan?
ölü denizin sırtını yüzen kuşlarla
"bana ellerini ver" diyen rüzgârın uğultusunda
herkese sordum bu karanlığı
anladım, yalnız ben kalmışım o kuşkuda

sonrası yaz
gibi bekliyorum ansızın gelir bir şifa
ortaköy'den, rumeli hisarına yürürsün ikindiüstü
"elimden gelen bu", demek gibi olmasa
gece tüylerini salmadan alevlerin ortasına
sonrası yaz
gibi bekliyorum her şeyi iyi edecek bir dua

seni sevdiğim o *rüya beldesi*nde
kalbinin üstüne bıraktım "lirik dualar kitabı"nı
nasıl da titriyordu göğün feneri
ağlayan kuş taşırıyordu nasıl da özlemi
gövdemi denize serdiğim masalsı uykuda
ellerimi en son bıraktığım şehri anımsıyorum
granada'da ezgiler arasında meşk ettiğimiz
uzun saçlı kızların eteklerinde uzayan şenlikte
gitarın ve şarabın esrikliğinde tenine sığınan
çiçekli portakal ağaçlarının kokusunu anımsıyorum

sonrası yaz
gibi getireceksin o güzel günleri, inanıyorum
"her şey kolay olacak" diyordun, her şey
selameti o dev gibi bereketin

konup ömrümüze güvercinin ağrısı
şükür denizlerinden kopmuş mavi fırtınayı avuçlayıp
"kolay olacak diyordun", der gibi büyüyeceksin

tanıyorum kollarına sardığın mevsimi
sonrası yaz
gibi istanbul geceleri
tanıyorum göğsüne birikmiş o şiir bahçesini

içimde büyüyor o mecaz çelişki
sonrası yaz
gibi manolya
elveda

İçindekiler

İLK YAZ

aşk yaz içindir ... 13
düşbaskısı ... 14
denizin sokakları ... 16
mykene ... 18
üsküdar'da sabah ... 19
kiraz çiçekleri ... 20
öpüşmekyuva ... 21
napoli ... 22
kül ... 24

BOHEMYA'Z

hayat ... 29
kıskaç ... 30
uykuda bir deniz ... 32
yalnızlık, şimdi... ... 34
prinkopo ... 36
yokuş ... 37
aşk geçer ... 38
heyamola ... 40
bohemya'z ... 41

DÜŞE YAZ

roman kaçağı 47
sitare 48
düşe yaz 50
özlemkuşu 51
şehir 52
park halinde aşk 53
divan yolu 54
kaçak 56
düello 58
şair şehir 59

GÜZE YAZ

yaz kızı 65
fresk 66
turuncu göğün ürpertisi 68
ayrık otu 70
yaprağın küsü 71
nana 72
şarkı 76
istanbul'a sone 77
aşk boşluk bırakır 78

AŞK YAZ

ardillo 85
davut 88
annem 90
dedemin elleri 91
haziran tazesi 92
yusuf 94
öleyaz 95
zaman kasrı 96
şihira 99

SONRASI YAZ

sonrası yaz 105

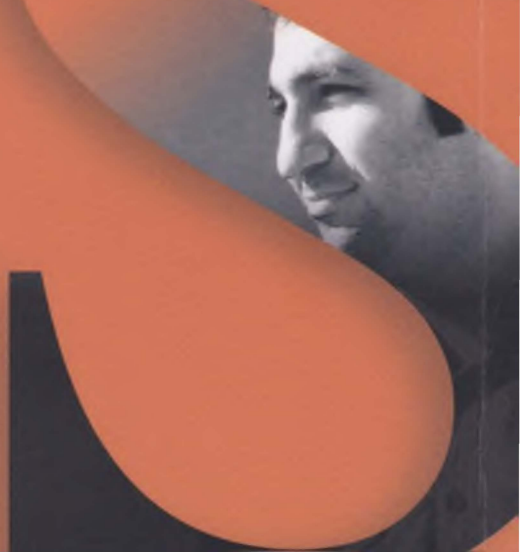
Halil İbrahim Polat 'sen sevince şiirin kalbi büyüyor', diyen bir şair. Peki, sonra?
Sonrası yaz...
'Yoktu halimiz aşkı konuşmaya' diyor bu şair.
Peki, sonra?
Sonrası yaz...
'Yaz', diyor o, 'ellerinde şairin kalbi'!
Peki, sonra? Sonrası yaz...
'Söz ve zamana filizlenen şiir' diyen bir şair
Halil İbrahim Polat. Peki, sonra:
-***'Sonrası Yaz'***

Hilmi Yavuz

ISBN 978-605-4643-11-0

10 ₺

halil ibrahim polat *sonrası yaz*

399446
ALE